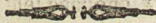

си и съперницѣ си като освои Иона. Но въ повото стремленіе на любовта си хранена до тогасъ съ надеждѣ почнѣты отъ насиліето на страстѣта нему не бѣ доста просто завладѣніето на обичната дѣвица. Той желаше и хубоститѣ ѝ и сърцето ѝ той се са лѣстѣше да мисля че ти отдѣлена отъ свѣта чрезъ една дързка постѣпка и съединена веднажъ за вышгѣ съ него съ неразрѣшимѣ врьзскѣ, ще са принуди да съсредоточи на него мислитѣ си; той вѣрваше еще че искусството му ще извърши напълно завладѣніето и че найподиръ то като са извърши чрезъ насиліето (тѣй сполучиха Римлянитѣ въ похѣщеніето на Сабинянкитѣ) щѣше да оздрави щастіето му.

Въ туй си рѣшеніе той са са подкрѣпяше и отъ вѣрованіето въ звѣздопрорицателството, защото отдавно бѣ измѣгълъ прорицаніе че въ тѣзи година и особено въ текущия мѣсець ужасно едно бѣдствіе щѣше да докара опасность на живота му не му оставаше слѣдователно освѣтъ едно малко време за животъ, и като другій Сарданапаль да изгори на смъртний си огъвъ сичко що бѣ любезно на душата му; и тѣй рѣши са, какъто той казваше, че ако трѣба непременно да умре, да рече поне че е живѣлъ каквото прилича, и да придобѣе Иона преди да го превари смъртѣта.

ГЛАВА 9.

Какво са случи на Иона въ къщата на Арбака.

Първиятъ знакъ на гнѣва на страшния неприетель.

Щомъ влѣзе Иона въ пространния салонъ на египтянина, осѣти въ жилитѣ си сжщія ужасъ който смая и брата ѝ. И тя като него осѣти трепетъ и неволно смущеніе отъ неподвижността и меланхоличността на Тебанскитѣ онѣзи чудовища, на които величавитѣ по погребателенъ образъ бѣше съ чудесна точностъ издалбанъ на примора.

Мѣдростѣта на вѣковетѣ въ образа имъ преживява,
И презъ тихитѣ имъ очи тя дълбоко съзърцава
И на вѣчността духа.

Снажнийтъ еѳіопъ, като и направи знакъ да пристѣпи, лукаво са усмихна. Самъ Арбакъ облеченъ въ великолѣпны дрехи които блѣстѣхъ отъ съжающы камъше добърза за да я посрѣше по-